

Hordenlopen

Christus Triumfatorkerk, 27 augustus 2023, dienst van Schrift en Tafel

Lezing: Matteüs 16: 15-25

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

- **KOMEN**
Welkomstwoord door de ouderling van dienst
- Aanvangslied 'Jezus ga ons voor' (Lied 835: 1, 2 en 4)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de zondag Psalm 84: 1 en 6
- Kyriëgebed
- Glorialied 'God in den hoog' alleen zij eer' (lied 302: 1 en 2)

WOORD

- Met de kinderen
Gebed
Speuren naar het beloofde land
Lied met de kinderen 'Ga je mee, zeg niet nee' (via YouTube:
https://www.youtube.com/watch?v=xqrT_ef9dzM
- Schriftlezing   Matteüs 16: 15-25
- Lied 'Roept God een mens tot leven' (Lied 346: 1-2 en 7-8)
- Preek

Deze week zijn de Wereldkampioenschappen Atletiek. In een prachtig stadion aan de Donau, midden in Boedapest. Als ik deze week 's avonds thuis was dan probeerde ik er naar te kijken. Ik vind het prachtige sport. Maar de twee meeste dramatische gebeurtenissen heb ik gemist. Vorige week zaterdag. Eerst viel Sifran Hassan in gevecht om de eerste plaats op 10 kilometer

hardlopen en, misschien nog wel dramatischer, vervolgens viel Femke Bol vlak voor de finish op de estafettefinale van die avond. Ik heb het niet live gezien. Toen ik het op teletekst las kon ik het eigenlijk niet geloven, zoveel pech op één avond – dat kan toch niet?

Vallen kan gebeuren. Zeker al je zo op het randje balanceert. Je geeft alles om je beste prestatie neer te zetten. Je traint er jaren voor, je hele leven is er op afgestemd. En ook de opbouw van de race moet precies zo zijn dat je niet te veel geeft in het begin, want dan haal je de finish niet, maar ook niet te weinig, want dat win je niet. Een dun koord is het, waar een topsporter op balanceert, en waar je hard vanaf kunt vallen. Femke Bol en Sifran Hassan hadden vorige weken net iets te veel gegeven en zij haalden de finish niet – of in ieder geval niet zonder val.

Inmiddels is bijna iedereen het drama van vorige week alweer vergeten. Want Hassan werd gisteren tweede op de 5 kilometer en won en passant een bronzen medaille op de 1500 meter en Femke Bol glorieerde afgelopen donderdag op haar afstand door wereldkampioen te worden op de 400 meter horden.

Over die hordenloop wil het graag even met u hebben. Dat is een raar nummer. Wie heeft die hekjes daar neer gezet, ben je geneigd te denken. Je trekt een heel rondje tien keer een sprintje, om dan steeds over een hekje te springen. Een hele rare cadans zit erin. Precies is uitgemeten hoeveel passen je tussen de horden neemt, 14 of 15, zodat je goed uitkomt en zo min mogelijk snelheid verlies bij het springen. Vaak gaat het

goed. Vaak ook niet.

In bijna elke race valt er wel iemand over het hekje. Niet goed uitgekomen, of je springt net niet hoog genoeg – want die horden zijn verdraait hoog – raakt het hekje en raakt uit balans en valt, of loopt tegen het volgende hekje aan.

Het gaat in ieder geval over ups en downs. Winst en verlies liggen heel dicht bij elkaar. Je vliegt er overheen, of je ligt op de grond. En dat is precies de parallel met de evangelielering van vandaag.

Het gaat om Petrus. Petrus zit op de top als belangrijkste leerling van Jezus. Op het toppunt van zijn geloof ook. Hij vliegt over de hordes. Tenminste aan het begin van het verhaal dat we lezen. Jezus vraagt aan zijn leerlingen: “Wie zeggen jullie dat ik ben?” En Petrus antwoordt vol overtuiging: “U?, U bent de Messias, de Zoon van de levend God!”

Het wordt Petrus’ gloriemoment, want Jezus geeft Petrus een eretitel: hij zegt: “Gelukkig ben je Simon Barjona. Jij bent Petrus, jij bent een rots. Op die rots zal ik mijn kerk bouwen.”

Het is het hoogtepunt van het Evangelie – in ieder geval voor Petrus.

Maar in het evangelie gaat het niet om hoogtepunten, zo blijkt meteen uit het vervolg. Want Meteen daarna probeert Jezus aan zijn leerlingen duidelijk te maken dat zijn tocht naar Jeruzalem, zijn zegetocht, de tocht van de messias, dat dat een lijdensweg zal zijn. Hij zal zelfs gedood worden.

En daar begrijpt Petrus, net benoemd als de hoeksteen van de kerk, helemaal niets van.

Hij neemt Jezus ter zijde en wijst hem terecht. “Lijden? Dood? God verhoede het!”

Eerst vliegt Petrus over de horden, en hier struikelt hij keihard.

Letterlijk ook. Want waar Jezus eerst zegt dat hij op de rots Petrus zijn kerk zal bouwen, daar noemt hij diezelfde Petrus hier een struikelblok. “Ga terug, Satan, achter mij. Je bent een valstrik voor me. Je bent een *skandalon* zo staat er in de grondtekst. Een *skandalon*, dat is een struikelblok. Voor je het weet kan een hoeksteen veranderen in een steen des aanstoots. Er zitten maar zes verzen tussen vliegen en vallen.

Je bent een obstakel voor mensen die willen geloven, als je niet denkt aan wat God wil, maar alleen aan wat jezelf wilt. Daar draait het hier om in het hoogtepunt en het dieptepunt in de carrière van Petrus. Een lijdende en stervende Jezus is voor de leerlingen ondenkbaar.

Jezus is opeens wel heel scherp: “Ga weg achter mij satan!”

Petrus schrikt zich een hoedje. Ga weg achter Mij Satan – verdwij. Het doet denken aan de verzoeking in de woestijn. Daar stelde de Satan, de grote tegenstreven alles in het werk om Jezus te verleiden de weg van de minste weerstand te kiezen. De Satan wilde Jezus onschadelijk maken. Hij wilde van hem een wonderdoener maken. Iemand die vooral zichzelf kan redden en leeft ter meerdere eer en glorie van zichzelf. En op dat spoor zit Petrus hier ook. Daarom gebruikt Jezus hier van die grote woorden. “Je staat hier aan de verkeerde kan Petrus.

Je probeert me te verlijden de weg van de minste weerstand te kiezen, terwijl ik juist geroepen ben om de weg van de *meeste* weerstand te kiezen. Al je dat niet begrijp Petrus, dan ben je geen hoeksteen in het geloof, maar een struikelblok.”

Die fatale horde van Petrus, het is ook ons struikelblok, ons *skandalon*. Petrus en de andere leerlingen, alle volgelingen van Jezus: ze verwachten een Messias die met kracht Gods Koninkrijk komt stichten. Die met geweld de vijand verdrijft en de godsdienst zuivert. Maar Jezus gaat een andere weg, Een weg die veel moeilijk is te doorgronden. Die nauwelijks na te volgen is. Er is veel geloof nodig om die weg vol te houden. Petrus zal nóg een paar keer struikelen. En wij, ook wij struikelen het leven door. We vallen veel vaker dan Hassen en Bol bij elkaar. Omdat de weg van Jezus niet past in ons system. Omdat het haaks staat op hoe deze wereld in elkaar zit. Omdat het ondenkbaar is dat die weg, de weg van Jezus, van liefde en geweldloosheid, van lijden en dood, dat je op die weg meer bereikt dan met kracht en macht. Omdat het zo moeilijk te geloven is dat Jezus door lijden en sterven heen het schema van deze wereld meer verandert dan wanneer hij de zoveelste goedwillende machthebbers was geweest.

En dus probeert Jezus het uit te leggen:

“Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen. Wie zijn leven wil behouden, zal het verliezen, en wie het verliest om Mij zal het behouden.”

De woorden zijn bekend en platgetreden, maar o, zo moeilijk om na te volgen.

Waarom? Omdat wij net als Petrus vast zitten aan ons oerinstinct om sterk te zijn, om voor onszelf op te komen, om je beter voor te doen dan je bent, om over de horden heen te vliegen. Terwijl we het daar niet vinden. Terwijl we moeten leren dat we Jezus vooral vinden, daar ergens op de sintelbaan zitten of liggend, net gestruikeld over een horde. Of daar waar hij naast ons knielt en ons overeind helpt.

Zoals de grote broer van Jonathan Brownlee tijdens een triatlon. Jonathan is aan het winnen, maar hij kan niet meer, kijk maar: <https://www.youtube.com/watch?v=liCRrheKI0I&t=5s>.

Een aandoenlijk filmpje.

Het gaat goed overigens met Jonathan Brownlee, de man die door zijn broer over de finish werd geduwd. Zij winnen, deze broers, en niet die Zuid-Afrikaan die als eerste over de finish komt.

Het filmpje laat de kern van het Evangelie van vandaag zien.

Wie zijn leven verliest omwille van mij zal het behouden.

Dat vinden wij niet makkelijk, en toch werkt het wel zo. Als je ontdekt dat het er ten diepste niet om gaat of je wint, maar dat het er ten diepste om gaat dat je gezien wordt. In je nood, je vermoeidheid. Dat er iemand langszij komt, die je bij de hand neemt en je verder helpt.

Dat je er niet alleen voor staat, maar geliefd bent.

Daar gaat dit Evangelie over. Dat God juist van je houdt om je falen, je mislukkingen, je gestuntel. Dat je opgevangen wordt als je weer eens gestruikeld bent over een horde.

Daar is God.

Jezus moet lijden, en zelfs sterven. Zo laat Hij zien dat zelfs waar het lijden tot in de dood gaat, dat Gods rechtvaardigheid zelfs daar stand houdt. Dat die liefde zelfs daar overwint.

Daar is God.

Petrus krijgt een nieuwe blikrichting. Hij leert gerechtigheid en vrede en liefde voorrang te geven boven alles. Dat gaat tegen alle instincten en vanzelfsprekendheden in.

Wij worden uitgenodigd vandaag, om met Jezus mee te kijken Om de blikrichting van Petrus te volgen. Om het aan te durven. Te verliezen, te vallen, te struikelen. Om dan te ontdekken dat we worden opgeraapt, vast gehouden.

Winnen.

Winnen op Gods manier. Winnen in Gods naam, Amen

- Muzikaal intermezzo

TAFEL

- Voorbeden
- Collecte: 1. Haags Studentenpastoraat, 2. Kerk, 3. Wijkkas
- Nodiging
- Tafelgebed (Dienstboek 223-225)
- Lied: 'Heilig, heilig, heilig (Lied 985: 1 en 3)
- Vredeswens
Tijdens het delen van brood en wijn zingen wij:
'Brood hier gedeeld' (Iona 41: 1, 2 en 3)
'Wil je opstaan en Mij volgen' (Iona 40: 1, 2, 4 en 5)
'Neem mij aan zoals ik ben' (Lied 833: 2)
- Dankgebed

GAAN

- Slotlied 'Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht' (Lied 834)
- Zegen, gevolgd door gezongen "Amen"
- Orgelspel